

Full diocesà

19 de febrer del 2023

p4 i p5 —Efatà, òrgan de la Delegació de Catequesi

p6 i p7 —Ressons del viatge del Papa a l'Àfrica

Llei ideològica, acientífica i promotora de la desigualtat

Davant la resolució del Tribunal Constitucional, la Subcomissió Episcopal per a la Família i Defensa de la Vida de la Conferència Episcopal ha publicat una nota de la qual destaquem alguns fragments.

«Després de tretze anys el Tribunal Constitucional ha rebutjat la ponència que declarava inconstitucional la “Llei orgànica 2/2010 de salut sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs”, i ha demanat una nova ponència.

»Aquesta decisió permetrà entendre l'avortament com un dret, declarant constitucional que hi hagi éssers humans que no tenen drets, i avalant d'aquesta manera una llei ideològica, anticientífica i que promou la desigualtat.

»**Llei ideològica.** Aquesta resolució permetrà determinar, en nom del materialisme més radical, l'eliminació dels éssers humans en la primera etapa de la seva vida. És trist que la legislació i la política instaurin un darwinisme social al

servei del neocapitalisme més salvatge, en comptes de buscar el bé comú i la defensa dels més febles.

»**Llei acientífica.** Recentment hem afirmat en el document *El Déu fidel manté la seva aliança* que “des de l'aprovació de l'avortament en 1985, els coneixements sobre l'ADN, les ecografies 3D, 4D i 5D permeten afirmar encara amb més contundència que negar que existeix una nova vida en el si d'una dona embarassada des de la concepció és irracional, i afirmar que un suposat ‘dret a decidir sobre el propi cos’, una fal·làcia”.

»**Llei que promou la desigualtat,** ja que permet que els Síndrome de Down siguin avortats fins als cinc mesos i mig. D'aquesta manera, el Tribunal Constitucional, que hauria de ser el garant últim dels drets fonamentals, permetrà atemptar contra la vida humana i contra la igualtat de tots. Davant aquesta decisió, volem recordar que la vida humana és un do de Déu, de manera que ningú no pot disposar de la vida d'un altre ésser humà.»

«Estimeu els enemics, pregueu per aquells que us persegueixen»

Diumenge VII durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre del Levític

En aquells dies, els amalequites anaren a Rafidim per atacar el poble d'Israel. Moisès digué a Josuè: «Recluta homes de guerra i demà al matí surt a combatre contra els amalequites. Jo m'estaré dret dalt el turó amb la vara de Déu a la mà.» Josuè complí les ordres de Moisès i començà la batalla contra els amalequites. Moisès, Aaron i Hur pujaren dalt el turó. Mentre Moisès mantenia les mans alçades, guanyava Israel, però quan abaixava les mans per reposar, guanyaven els amalequites. A la fi les mans ja li pesaven massa per poder mantenir-les alçades. Llavors li acostaren una pedra, s'hi assegué, i Aaron i Hur, un a cada banda, li aguantaven les mans. Així pogué mantenir les mans immòbils fins a la posta del sol, i Josuè derrotà els amalequites i abaté els seus homes amb l'espasa.
(19,1-2.17-18)

Salm responsorial

El Senyor és compassiu i benigne.
[102]

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, ¿no sabeu que sou un temple de Déu i que l'Esperit de Déu habita en vosaltres? Si algú profana el temple de Déu, Déu li'n demanarà compte, perquè el temple de Déu és sagrat, i aquest temple sou vosaltres. Que ningú no s'enganyi ell mateix. Si entre vosaltres algú es té per savi segons la saviesa del món present, que es faci ignorant, per poder arribar a ser savi de veritat. Perquè, davant de Déu, la saviesa d'aquest món és ignorància. L'Escriptura diu: «Fa caure els savis en els seus propis paranyos.» I també: «El Senyor sap què valen els pensaments dels savis: no s'aguanten més que el fum.» Per tant, que ningú no es gloriï de ser seguidor de cap home. Tot és vostre: Pau, Apol·ló, Quefes, el món, la vida, la mort, el present, el futur. Tot és vostre, però vosaltres sou de Crist, i Crist és de Déu.
(3,16-23)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Ja sabeu que, als antics, els van dir: "Ull per ull, dent per dent." Doncs

jo us dic: No us hi torneu, contra els qui us fan mal. Si algú et pega a la galta dreta, para-li també l'altra.

»Si algú et vol posar un plet per quedar-se el teu vestit, dona-li també el mantell. Si algú t'obliga a portar una càrrega un quart d'hora de camí, porta-li mitja hora. Dona a tothom qui et demani, no et desentenguis del qui et vol manllevar.

»Ja sabeu que van dir: "Estima els altres", però no els enemics. Doncs jo us dic: Estimeu els enemics, pregueu per aquells que us persegueixen. Així sereu fills del vostre Pare del cel: ell fa sortir el sol sobre bons i dolents, i fa ploure sobre justos i injustos. Perquè si estimeu només els qui us estimen, quina recompensa mereixeu? Els publicans, no fan també el mateix? I si només saludeu els germans, què feu d'extraordinari? Els pagans, no fan també el mateix? Sigueu bons del tot, com ho és el vostre Pare celestial.»
(5,38-48)

«No sabeu que sou un temple de Déu i que l'Esperit de Déu habita en vosaltres? Si algú profana el temple de Déu, Déu li'n demanarà compte, perquè el temple de Déu és sagrat»

Bons del tot

Carles Riera i Fonts, pvre.

Una manera de superar la llei del talió és amb la meditació assídua del bé. El diccionari defineix la veu *talió* així: «Pena que consisteix a fer sofrir al culpable un dany igual al que ell ha causat.» (*Talió* ve del llatí *talīs*, en català *tal*: tal com tu m'ho has fet, t'ho faig jo ara a tu; tal faràs, tal trobaràs.) És la revenja, la venjança, el fruit del ressentiment, la resposta a un mal o greuge, aplicant el principi de la proporcionalitat i la regla de la reciprocitat. Però Jesús ens demana de tornar bé per mal, d'estimar els enemics, perquè ell els estimava —ho va demostrar perdonant-los fins i tot a la creu—, i nosaltres hem d'imitar-lo. La descripció de la conducta humana ha de ser signe del Regne de Déu ara i aquí.

Ens caldrà resoldre la tensió entre el que pensem i el que desitgem, entre l'intel·lecte i la voluntat, conjuminant l'exigència de la raó i la força de la fe (cf. *Fides et ratio*, de sant Joan Pau II). Procurar no deixar-nos endur per impulsos, recuperar l'harmonia interior (ment i cor), superar emocions. A vegades és tan fàcil d'imaginar enemics! Amb la sornegueria que el caracteritzava, l'assagista valencià Joan Fuster escrivia: «Quan alguna vegada sembla que esteu d'acord amb altri, no en dubteu pas: és que hi ha un ma-lentès» (!).

La convivència no és fàcil, certament, però l'actitud que Jesús ens demana assenyalava un punt de partença totalment distint en les relacions humanes. L'amor infinit de Déu ens reclama esplendidesa de cor.

La imatge

L'amor als enemics és l'expressió màxima de fe en l'ésser humà i, per tant, en el Déu de Jesús, perquè vol dir fer tots els possibles perquè l'enemic pugui ser allò que, com jo, és en germen: imatge de Déu. El qui estima l'enemic ha arribat a la plenitud de la humanitat: és com el Déu revelat en Jesús.

Crucifixió de Jesús (1341-42). Bernat Saulet

Agenda

Litúrgia de les hores: Setmana III i IV

20 dilluns

—Sant Nemesi i Potami, mrs.
Sir 1,1-10/Salm 92/Mc 9,14-29

21 dimarts

—Sant Pere Damià, bisbe i dr.
Festa de la Misteriosa Llum, a Manresa
Sir 2,1-13; Sir grec 2,1-11/Salm 36/
Mc 9,30-37

22 dimecres

Dimecres de Cendra
La Càtedra de Sant Pere Apòstol
Dejuni i abstinència
Jl 2,12-18/Salm 50/2C 5,20-6,2/Mt
6,1-6.16-18

23 dijous

—Sant Policarp, bisbe mr.
Dt 30,15-20/Salm 1/Lc 9,22-25

24 divendres

—Sant Sergi, monjo
Dia d'abstinència
Is 58,1-9a/Salm 50/Mt 9,14-15

25 dissabte

—Sant Cesari, metge mr.
Is 58,9b-14/Salm 85/Lc 5,27-32

26 Diumenge I de Quaresma/cicle A

—Sant Alexandre, bisbe
—Santa Paula Montal, fund.
Gn 2,7-9.3,1-7a/Salm 50/Rm 5,12-19/Mt 4,1-11

Número 87

Delegació de catequesi: catequesi@bisbatvic.org – Telèfon 647 13 12 28

Quaresma, descobrim Jesús

El treball que us proposem per a aquesta Quaresma ens portarà a aprofundir en la identitat de Jesús ajudant-nos dels evangelis dels cinc diumenges. Aquesta proposta és una adaptació de l'elaborada per Fano l'any 2017 i podeu trobar-la en castellà en aquesta adreça: <http://blogs.21rs.es/kamiano/2017/02/15/cuaresma-2017-de-fano/>.

El material que necessitem són les lletres que aniran formant el nom de Jesús en un mural i les monicions que corresponen a cada un dels diumenges. Hi trobareu sis monicions, una per a cada un dels diumenges de Quaresma, i la sisena, que hauria de llegir-se al final de la missa del diumenge de Rams.

Aquesta activitat es pot realitzar durant la celebració de l'eucaristia amb tota la comunitat o en la sessió de catequesi com un moment de pregària. En tal cas seria bo que llegíssiu l'evangelí corresponent al diumenge, afegint-hi un cant conegut pel grup i la pregària del pàrenostre. Si es fa durant la missa, després de la monició, al començament de la celebració, podeu enganxar la lletra al mural.

La Quaresma és un camí amb Jesús per a arribar a ell. Construïrem el seu nom durant els cinc diumenges quaresmals i descobrirem aquell HOME, fill de DÉU, que ens sacia amb la seva AIGUA viva, ens dona la LLUM en la nostra ceguesa i ens regala una VIDA en plenitud (cf. Jn 10,10). Lletres per lletra anirem coneixent més Jesús.

Primer diumenge de Quaresma (Mt 4,1-11). Jesús és Home.

Va cap al desert, un lloc sense camins, per trobar el seu camí. Davant les opcions de poder, vanitat, idolatria, cobdícia, egoisme... Jesús tria ser fidel, alimentar-se de la paraula del Pare i adorar-lo sols a ell.

Ser servidor, aliment i pa, aquest és el camí.

Segon diumenge de Quaresma (Mt 17,1-9). Jesús és Déu.

Jesús es revela com el Fill estimat de Déu. Som convidats a escoltar-lo i a canviar la nostra vida perquè ell hi càpiga.

«Que bé s'està aquí, al teu costat.» El nom de Jesús és «Déu amb nosaltres» i així es mostra al cim del Tabor.

Tercer diumenge de Quaresma (Jn 4,6-42). Jesús és aigua.

Ell és la font inesgotable de felicitat. Estem assedegats, anem amunt i avall arrossegant la nostra vida, carregats amb experiències que no acaben d'omplir-nos. La nostra set no s'apaga. Com la Samaritana, demanem a Jesús que ens doni la seva aigua.

Quart diumenge de Quaresma (Jn 4,1-38). Jesús és llum.

Ell és la llum que il·lumina la fosca. Vivim com a cecs i, tot i poder-hi veure, no hi veiem. Quan Jesús se'ns acosta, il·lumina la nostra ànima i som capaços de veure-hi. Llavors entenem que en la seva manera de viure hi ha la veritat.

Cinquè diumenge de Quaresma (Jn 11,3-45). Jesús és vida.

Ha vingut a donar-nos Vida i vida en abundància, ens allibera de la manca de sentit. Jesús eixuga el nostre plor i ens fa perdre la por. Jesús ens dona pau. Ell ens diu a cada un de nosaltres, com a Llätzer: «Aixeca't i camina!»

Diumenge de Rams (per a llegir-ho al final de la celebració).

El camí de la Quaresma ens porta a la Pasqua de Jesús. En la vetlla pasqual proclamarem la humanitat de Jesús i la seva divinitat victoriosa. Renovarem les promeses del baptisme per a néixer de nou per l'aigua, encendrem la llum del ciri pasqual i celebrarem la nova vida en Jesús.

Adaptació d'Empar Escalé (text) i Jaume Garriga (dibuix).

5 –efatà d'Advent

Primer diumenge

Segon diumenge

Tercer diumenge

Quart diumenge

Cinquè diumenge

Agenda del catequista

• JORNADA DIOCESANA DE CATEQUESI:

Seminari de Vic, 25 de març

Inscripcions obertes: catequesi@bisbatvic.org

(pròximament arribaran els tríptics a les parròquies)

• JORNADES DE RESPONSABLES DE CATEQUESI: Barcelona, 30 de juny i 1 de juliol.

PODEU TROBAR ELS MATERIALS PER REPRODUIR A:

www.bisbatvic.org (documents i publicacions/
catequesi/efatà)

Servei de llibreria de catequesi

Al Casal de l'Església de Manresa podeu trobar-hi tot el material catequètic i les actualitats de llibreria. Podeu fer comandes, que us arribaran amb el Full (93 875 32 03 / despatx-inter-manresa@bisbatvic.org).

«Àfrica no és una mina per explotar ni una terra per saquejar»

Multitudinària gira del papa Francesc pel Congo i Sudan del Sud

A principis de febrer va tenir lloc el 40è viatge del sant pare Francesc, en aquesta ocasió a l'Àfrica, concretament al Congo i al Sudan del Sud.

El viatge, a més, va tenir un excepcional caràcter ecumènic, amb la presència de l'arquebisbe de Canterbury, Justin Welby, i el moderador de la Assemblea General de l'Església d'Escòcia, Iain Greenshields. Fou un gest profètic per la pau, en una regió del món devastada per conflictes en què també estan implicats cristians de les diferents confessions.

Crit de denúncia: «Treieu les mans d'Àfrica»

«Àfrica no és una mina per explotar ni una terra per saquejar», va dir Francesc poc després de trepitjar el continent i recordà que «el verí de l'avarícia ha ensagnat els seus diamants», en directa referència a l'explotació minera que esclavitzava treballadors i genera mort, especialment entre nens.

En un altre moment, també en clau social i política, va demanar que «que Àfrica sigui protagonista de la seva pròpia destinació. Que el món recordi els desastres comesos al llarg dels segles en detriment de les poblacions locals i no s'oblidi d'aquest país (RD del Congo) i d'aquest continent».

Al Congo, el Pontífex va tenir les habituals trobades amb l'episcopat, el clergat, els joves i practicà diferents obres de misericòrdia.

La missa que va celebrar a Kinshasa, amb detalls litúrgics molt vistosos (el ritu congoleny ha estat un dels casos d'inculturació aprovats després de la reforma conciliar), va ser una de les més multitudinàries de tot el seu pontificat, amb més d'un milió de fidels presents.

Posteriorment, amb una trobada amb víctimes dels conflictes regionals, Francesc, emocionat, va revelar de se-

guida la missió del seu viatge, la de posar el focus mediàtic en aquests conflictes oblidats. «No hi ha paraules; només plorar, romanent en silenci. Bunia, Beni-Butembo, Goma, Masisi, Rutshuru, Bukavu, Uvira, llocs que els mitjans de comunicació internacionals no esmenten gairebé mai. [...] És la guerra per una insaciable avidesa de matèries primeres i de diners, que alimenta una economia armada, la qual exigeix inestabilitat i corrupció. Quin escàndol i quina hipocresia! La gent és agredida i assassinada, mentre els negocis que causen violència i mort continuen prosperant», va lamentar.

Crida a la reconciliació al Sudan del Sud

El moment ecumènic culminant de la visita va ser presidit el dissabte pels tres pastors cristians en el Mausoleu de John Garang, el pare de la pàtria

sud-sudanesa, a fi d'exigir el compromís per la pau dels líders sudanesos i dels cristians del país (el 60,5% dels 11,5 milions de la població).

El Papa va aprofitar l'ocasió per a exigir «una pau que integri les diversitats, que promogui la unitat en la pluralitat».

«Qui es diu cristià ha de triar a quina part està —va aclarir amb fermesa—. Qui segueix Crist tria la pau, sempre; el qui desencadena guerra i violència traïx al Senyor i renega del seu Evangeli.»

Al·ludint a aquest escàndol de la història cristiana, el Sant Pare va exhortar: «Que les divisions eclesials dels segles passats no influeixin en els qui són evangelitzats, sinó que la llavor de l'Evangeli contribueixi a difondre una unitat més gran.»

Càritas, amb Turquia i Síria

Redacció

Càritas Internacional fa una crida a la col·laboració davant la devastació produïda pel sisme a Turquia i a Síria.

A Turquia, les labors se centren en Càritas Anatòlia, que, en coordinació amb les autoritats, reuneix els desplaçats que s'han quedat sense llar. A més es fa arribar ajuda a minories no prioritzades per l'ajuda governamental.

A Síria s'han obert centres d'allotjament a Hamas i Lattakia per a milers de persones.

Fer arribar ajuda amb espècies és molt complicat, es prioritza l'efectiu.

Com col·laborar-hi?

Es pot fer a través de www.caritas.es o dels comptes corrents:

Banco Santander ES44 0049

6791 7222 1601 2127

Caixabank ES69 2100 5731 7102
0044 7605

Millor, indicant el concepte
EMERGENCIA «CÁRITAS CON
TURQUÍA Y SIRIA-TERREMOTO»

El testimoniatge cristià

Romà Casanova, bisbe de Vic

Quan els efectes en una societat on la fe en Crist es va desdibuixant més i més en el cor de moltes persones són punyents, es fa més i més necessari el testimoniatge dels cristians, a fi que la humanitat profunda resti com a fonament d'una cultura que tingui la persona com a centre. Ara bé, el testimoniatge cristià necessita individus concrets que, en un món fragmentat i plural, on sovint enfront del fet cristià es manifesta hostilitat i estranyesa, siguin valents per a donar-lo. En efecte, el testimoniatge no consisteix solament en paraules, sinó sobretot en una existència que malda per manifestar el que hi ha en el cor del testimoni.

Sempre ha estat així: el testimoniatge és el mitjà pel qual arriba als altres l'Evangelí

De fet, l'autèntic testimoni no es remet a si mateix, sinó a l'altre. En el cas del testimoniatge cristià, l'altre s'escriu amb majúscula, ja que és Déu en el seu misteri d'amor. L'experiència fonamental del cristià és el trobament amb Jesús, en el rostre humà del qual es manifesta plenament Déu. Tota l'existència cristiana està amarada d'aquesta experiència amorosa de Déu; sobretot en el que és la font i cim de la vida cristiana, l'Eucaristia. Benet XVI, en *Sacramentum caritatis*, ens ensenyava: «La missió primera i fonamental que rebem dels sants Misteris que celebrem és la de donar testimoniatge amb la nostra vida. La sorpresa pel do que Déu ens ha fet en Crist imprimeix en la nostra vida un dinamisme nou, comproment-nos a ser testimonis del seu amor. Ens convertim en testimonis quan, per les nostres accions, paraules i manera de ser, apareix l'Altre i es comunica» (85). Adonem-nos-en bé: el testimoniatge del qui s'ha trobat amb l'amor de Déu

és el mitjà pel qual arriba als altres l'Evangelí de Crist. No hi ha cap més manera; així ha estat i serà fins a la fi dels segles. Els testimonis formen part de l'anunci de la bona nova del Ressuscitat: les dones, els apòstols, els qui escoltaren l'anunci d'aquests..., i fins a nosaltres.

La veritat de l'amor de Déu arriba a la persona en la seva existència concreta i, en cadascuna, en circumstàncies diverses. El que brolla de la llibertat amorosa del cor de Déu arriba al cor de cada individu convidant-lo a acollir lliurement el que és la novetat radical, el que és totalment nou. «En el testimoniatge, Déu, per dir-ho així, s'exposa al risc de la llibertat de l'home» (ibídem). És el risc de Crist mateix i de tot cristià: donar testimoniatge de la veritat i obtenir aquesta o semblant resposta: *I què és la veritat* (Jn 18, 37). Però sempre resta el testimoniatge ple i definitiu: el martiri, donar la vida com Jesús i per Jesús.

